

ימנו של ראש המועצה

כשהכרתי את יודפת הרגשתי שאדמת הגליל קוראת לי. רציתי לחיות בטבע ולהסתפק במועט. רציתי לחיות בקהילה שסדרי העדיפויות שלה אינם חומריים ובורגניים. הודיתי עם תורתו של דר' יוסף שכטר שבעיניי הדגישה את הצד הרחוני העמוק של היהדות. התרשמתי מהחיים המשולבים והמשותפים עם הבדואים ועם כאוכב. רציתי לעבוד בגידול בעלי חיים במרעה ובטבע. רציתי לעבוד. רציתי להגשים חלום.

עברו הרבה שנים והרבה דברים השתנו. בתוכי, בידפת, בגליל, בישראל ובעולם. אבל אני עדיין מאמין שהאדמה קוראת לי. אני עדיין רוצה לעבוד. אני עדיין רוצה להגשים חלום.

אני מקיים דיאלוג עם האדמה. אני מנסה לצמצם את "עקבת הפחמן" שלי. אני מנסה ללכת על אדמת הגליל בכבוד ולזכור שאני לא שואף לנכס לעצמי את האדמה, אלא את עצמי אליה. אני מנסה להקשיב לאדמה ולכל מי ומה שמתהלך עליה.

הצינונות היא תנועה ואידיאה שבמרכזה ובמהותה שיבת בני העם היהודי למולדתם. להגירה אנו קוראים "עלייה". להקמת יישובים חדשים אנו קוראים "התיישבות". פעם גם קראנו לה "הגשמה". לשילוב וחיים בהרמוניה עם בני הארץ שאינם יהודים אנו קוראים "חיים משותפים". אלו אינם "מילים מכובסות". אלו מילים של בעלי חלומות. במובן הכי פשוט ובסיסי. כמו בנאום המפורסם של ד"ר מרטין לותר קינג -

"...I have a Dream"

הסדרה ופיתוח של כפרים בדואים במקומות שבהם לפני כן היו "פזורות", היא בשבילי חלק מ"התיישבות" והיא חלק מ"חיים משותפים". היא גם חלק מ"סיפור חיי".

מאות שנים חיים בגליל יהודים, בדואים, נוצרים, דרוזים ומוסלמים. האוכלוסייה גדלה מאוד. רמת החיים עלתה מאוד. אנחנו שוכחים שאנו בתוך מציאות כללית של הצלחה ולא של כישלון. אני עסקתי במשך עשרות שנים במשברים ובכשלונות בהתיישבות. גם ביישובים בדואים וגם ביישובים יהודיים מכל הסוגים האפשריים. יישובי משגב הבדואיים והיהודיים הם הצלחה. נעשו טעויות ולמדנו מהם. היישובים מתנהלים ומתפקדים. הקהילות ממשיכות להתפתח. יש אתגרים רבים וסכנות ואיומים אבל כל יישוב שבנינו הוא יישוב יפה ומטופל. אנחנו כלונו נמשיך לצמוח ולהתפתח.

אנו יודעים גם איך נראית מדינה שנשכחלה. יש כאלו מצפון לנו וממזרח לנו. לפעמים קשה לזכור זאת, אבל גם מדינת ישראל היא סיפור הצלחה.

הגליל נמצא ב"פריפריה" של מדינת ישראל גם מבחינה גיאוגרפית וגם מבחינה חברתית. בהשוואה ל"מדינת תל אביב" אין כבישים ראויים, תחבורה ציבורית ראויה, מוסדות בריאות, תרבות והשכלה ראויים, אפשרויות התעסוקה מוגבלות והשכר יותר נמוך.

אמת:

פיתוח היישובים שלנו הוא פיתוח הפריפריה, חלק מהגשמת החזון הציוני, וחלק מהפעולות הנדרשות לצמצום הפערים עם מרכז הארץ.

אמת:

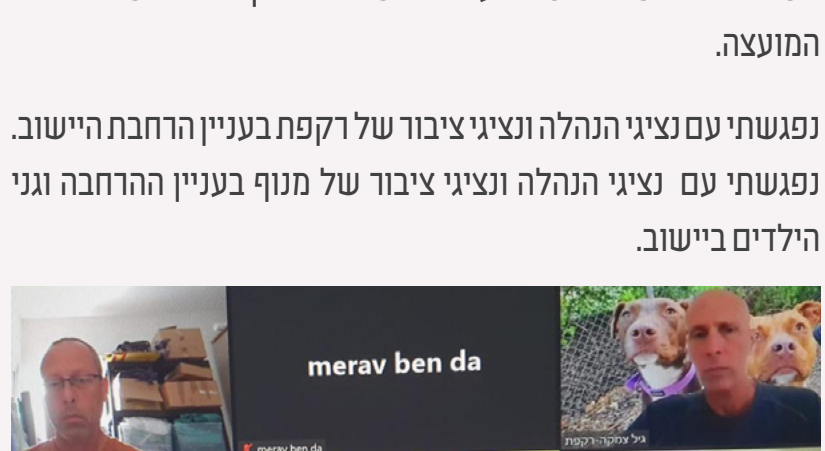
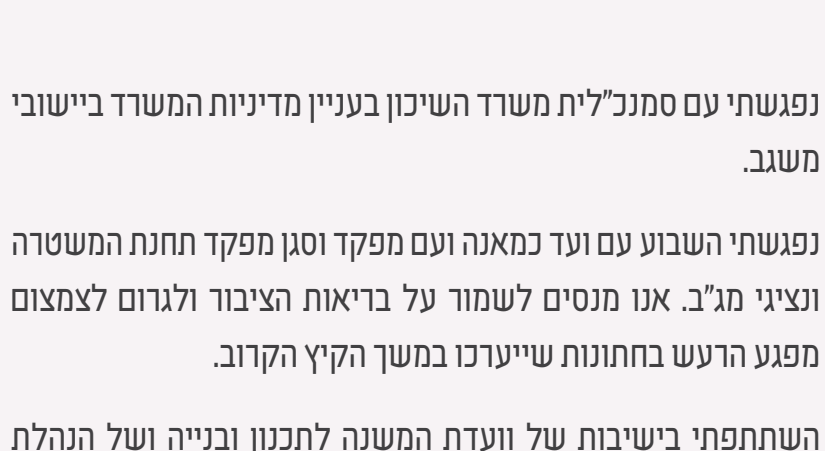
פיתוח יישוב חדש, יהודי, מוסלמי, דרוזי או נוצרי, צ'רקסי או בדואי, דורש בינוי קהילתי ממושך. קליטה לתוך הקהילה של משתכנים חדשים יכולה להיות בקצב מסוים. בד"כ עד 5%-10% בשנה ולא יותר. קליטה של בני מקום היא יותר פשוטה אבל גם היא צריכה להתבצע ב"אינקרמנטים" קצובים.

אמת:

בחברה דמוקרטית ופתוחה קיימת תמיד תנועה של אנשים למרכזי תעסוקה, מסחר ותרבות. עצירת התפתחות של כפר רב דורי ועידוד כל בני הכפר לעקור/ לעבור ליישוב אחר היא פעולה לא ראויה בחברה דמוקרטית וגם נוגדת את החזון הציוני. לעשות את זה בפריפריה גם נוגד את האינטרס המדינתי, ומגדיל ומנציח, בטווח הארוך, את הפערים בין הפריפריה למרכז.

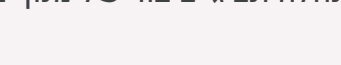
בהמולת הקיטוב והמאבקים על התודעה ועל הקשב, לפעמים האמיתות הכי פשוטות נשכחות.

השבוע בכנסת, בדיון בנושא ההצעה להגדיל את תחולת פקודת האגודות השיתופיות (וועדות קבלה ביישובים קהילתיים קטנים בפריפריה) מ-400 משפחות ל-1,000 משפחות, אני ניסיתי לומר את האמיתות הפשוטות. גם בדאיונות בעתונות וברדיו.

[המאבק על הגליל](#)

[האיזון לראיון של דני עברי עם חן ביאר ברשת ב'](#)

נפגשתי עם סמנכ"לית משרד השיכון בעניין מדיניות המשדר ביישובי משגב.

נפגשתי השבוע עם ועד כמאנה ועם מפקד וסגן מפקד תחנת המשטרה ונציגי מג"ב. אנו מנסים לשמור על בריאות הציבור ולגרום לצמצום מפגע הרעש בחתונות שיערכו במשך הקיץ הקרוב.

השתתפתי בישיבות של וועדת המשנה לתכנון ובנייה ושל הנהלת המועצה.

נפגשתי עם נציגי הנהלה ונציגי ציבור של רקפת בעניין הרחבת היישוב. נפגשתי עם נציגי הנהלה ונציגי ציבור של מנוף בעניין ההרחבה וגני הילדים ביישוב.

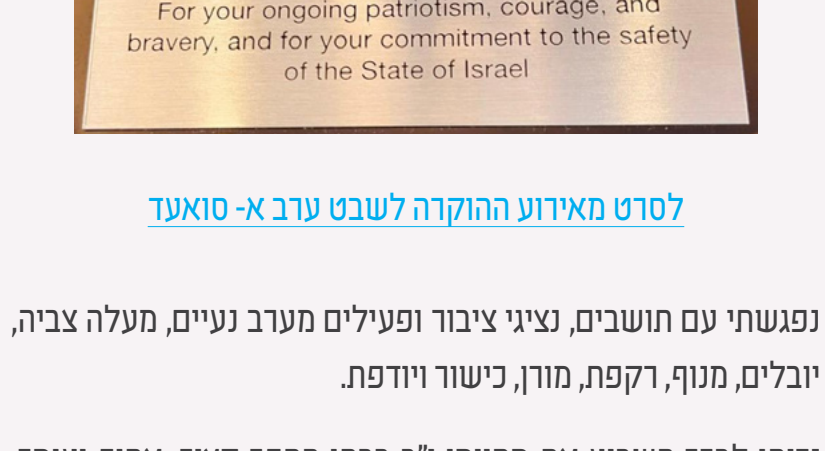
מנהלת בית הספר "גליל" וכתה, בנוסף לפרס המחזוי, גם בפרס ארצי לבתי ספר - יישר כוח!

נפגשתי עם סאיל נעיים, שזכה בפרס "מחנך השנה" על פועלו בארגון "אחרי" בחברה הבדואית.

סגן ומ"מ ראש המועצה השתתף, יחד עם נציגי משפחות שכולות, באירוע הוקרה של ארגון ה-AJC - ארגון גג של ארגונים יהודיים מארה"ב לשבט ערב א-סואעד.

[לסרט מאירוע ההוקרה לשבט ערב א-סואעד](#)

נפגשתי עם תושבים, נציגי ציבור ופעילים מערב נעיים, מעלה צביה, יובלים, מנוף, רקפת, מורן, כישור ויודפת.

זכיתי לברך השבוע את מסיימי י"ב בבתי הספר קציר, אסיף ועומר. התרגשתי מאוד - אני אוהב את הנוער מאוד, שאו ברכה!

בשבת קראנו את פרשת "קורח". רבות נכתב על קורח, בן דודו של משה ובינו, אהרון הכהן ומרים הנביאה. הוא הנהיג מרד נגדם וטען "דב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'?" (במדבר ט"ז, ג'). רק לפני שבוע קראנו "האיש משה ענו מאד מנל האדם אשר על פני האדמה" (שם י"ב, ג'). סופו של קורח שהאדמה פצתה פיה והוא ועדתו נעלמו לתוכה. מסורתנו מקדשת במידה רבה את המחלוקת וחוסר ההסכמה. בלשון חז"ל - התורה לא ניתנה "חתוכה" (מסכת סנהדרין פרק ד', הלכה ב') אלא שיש מחלוקת ויש מחלוקת. חז"ל גם פרשו שקורח היה עשירי וזה מקור מטבע הלשון "עשירי כקורח". על אף עושרו הוא טען טיעונים של "שוויון" ובפרט בתוך קדושה. מעניין! שבוע טוב! חודש טוב!

שלכם,

דני עברי